

Mădălina BOȚAN este lector universitar doctor la Școala Națională de Studii Politice și Administrative, Facultatea de Comunicare și Relații Publice, unde predă cursuri de mass-media și istoria comunicării. Subiectele sale de interes sunt efectele media și comunicarea politică în context electoral. Este autoarea unei cărți dedicate alegerilor din 2009 – *Telepreședinții* (2011, co-autor) – și a mai multor capitole și articole apărute în lucrări de specialitate.

Mădălina Boțan, *Conflictele din știri. Impactul asupra cinismului, încrederii și participării politice*

© 2014 Institutul European, Iași

INSTITUTUL EUROPEAN
Iași, str. Grigore Ghica Vodă nr. 13
euroedit@hotmail.com; www.euroinst.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BOȚAN, MĂDĂLINA

Conflictele din știri. Impactul asupra cinismului, încrederii și participării politice / Mădălina-Virginia Boțan. - Iași: Institutul European, 2014

Bibliogr.

ISBN 978-606-24-0045-3

316.334.3

Reproducerea (parțială sau totală) a prezentei cărți, fără acordul Editurii, constituie infracțiune și se pedepsește în conformitate cu Legea nr. 8/1996.

Printed in ROMANIA

MĂDĂLINA BOȚAN

CUPRINS

CONFLICTELE DIN ȘTIRI

Impactul asupra cinismului, încrederii
și participării politice

Cuvânt-înainte de Paul Dobrescu

INSTITUTUL EUROPEAN
2014

CUPRINS

Lista tabelelor / 9

Lista figurilor / 10

Cuvânt-înainte (Paul Dobrescu) / 11

1. Introducere / 13

**2. O nouă direcție de cercetare în studiul efectelor media:
media malaise / 23**

2.1. Despre conflictele din știri: pro și contra / 25

2.2. Conflictele din știrile românești / 28

3. Mass-media ca actor cheie al spațiului public actual / 37

3.1 Rolul media în cadrul spațiului public / 40

4. Efectele media: deschiderea cutiei negre / 47

4.1. Curente fondatoare în cercetarea efectelor media / 47

4.1.1. Fluxul comunicării în două trepte / 49

4.1.2. Utilizări și recompense / 53

4.1.3. Teoria *agenda setting* / 56

4.1.4. Dezvoltări ale teoriei *agenda setting* / 60

4.1.5. Efectele cadrajelor din știri / 65

5. Media: realități și practici multiple / 73

5.1. Jurnalismul și politica: o relație de putere / 73

5.2. Perspective diferite asupra media / 78

5.2.1. Perspectiva sociologică / 78

5.2.2. Perspectiva funcționalistă / 83

5.2.2.1. Funcțiile media / 83

5.2.3. Feluri diferite de a face jurnalism: *hard news* vs. *soft news* / 88

5.2.4. Selecția știrilor / 90

5.2.5. Tipologii ale știrilor / 97

5.2.6. Caracteristicile știrilor / 99

5.2.7. O nouă tendință în materie de știri: faptul divers / 101

6. Caracteristicile comunicării politice actuale / 105

6.1. Reconfigurarea comunicării politice actuale / 108

6.2. Comunicarea de campanie / 113

6.3. Impactul media asupra campaniilor electorale / 115

6.3.1. Agenda control / 119

6.3.2. Modelul rezonanței / 121

7. Agenda setting și implicațiile sale politice / 125

7.1. Cadrajel din știri: distincții și tipologii / 129

7.2. Efectele cadrajelor din media / 135

7.3. Cadre diferite: efecte diferite / 139

8. Noi direcții în cercetarea efectelor media / 145

8.1. Legătura dintre trăsăturile de personalitate și participarea politică / 145

8.2. Aversiunea față de conflict și participarea politică / 147

8.3. Emoțiile și deciziile politice / 150

8.4. Legătura dintre emoții și cadrajel media / 154

9. Cercetarea efectelor cadrajelor axate pe conflict / 159

9.1. *Design*-ul cercetării / 159

9.2. Metodologie / 162

9.3. Ipoteze / 170

9.3.1. Variabile care moderează efectele cadrajelor axate pe conflict / 172

9.3.2. Emoțiile ca mediator al efectelor cadrajelor din știri / 179

9.4. Analiza rezultatelor / 181

9.5. Interpretarea rezultatelor și concluziile cercetării / 200

10. Concluzii / 209

Anexe / 219

Anexa 1 / 219

Anexa 2 / 220

Anexa 3 / 236

Anexa 4 / 242

Anexa 5 / 246

Bibliografie / 257

Résumé / 271

încrederea că se pot implica ei înșiși în politică. Pentru cei care au un suport informațional (cunoștințe politice) și atitudinal (încredere în capacitatea proprie de implicare) adecvat, conflictele pot avea, dimpotrivă, un rol de mobilizare politică, atrăgându-le atenția că subiectele în jurul cărora s-a iscat o controversă reprezintă o miză importantă și că este nevoie de implicarea lor. Cu alte cuvinte, nu conflictele din politică *per se* sunt o problemă, ci faptul că nu există un public suficient de bine informat pentru a le înțelege mizele, așa cum se întâmplă în societățile occidentale (în această privință sunt citate studii cu subiecte similare, desfășurate în alte spații culturale)

Asa cum subliniază autoarea – iar aceasta mi se pare una dintre concluziile cele mai importante ale lucrării – credința larg răspândită în țara noastră că liderii politici sunt corupți, că își apără interesele personale, fără să le pese de oamenii obișnuiți duce la o perimare a conflictelor politice, ceea ce le reduce potențialul mobilizator.

Sintetizând, cartea de față are meritul că racordează cercetarea autohtonă la tendințele identificate în literatura de specialitate internațională. Chiar dacă este problematică delimitarea unui set de explicații unice și universal valabile, autoarea oferă o punte de legătură cu studiile similare, derulate recent în universități de prestigiu. Insistând asupra cercetării, trebuie remarcat și salutat faptul că autoarea aplică o metodă de cercetare care nu a mai fost folosită în studiile de comunicare autohtone: experimentul. Acesta îi permite stabilirea unor relații cauzale între conținutul media și efectele acestuia în rândul populației investigate.

În concluzie, consider că *background*-ul teoretic foarte consistent al lucrării și – mai ales – analiza aplicată și echilibrată a datelor obținute în cadrul cercetării conferă originalitate acestei cărți și o consacră drept un instrument util în cercetarea efectelor media.

Paul DOBRESCU

1. Introducere

Felul în care este relatată politica în media reprezintă o reflectare a societății în care trăim. Prezentate într-o manieră conflictuală, informațiile legate de scena politică se traduc adesea printr-un bruiaj al înțelegerii realității, prin urmare și reprezentările pe care telespectatorii și le fac despre cei care îi guvernează devin tot mai confuze. Mediaticizarea excesivă a conflictelor, relațiile de apropiere dintre jurnaliști și puterea politică – toate acestea duc la o îndepărtare a oamenilor obișnuiți în raport cu sfera politică.

Pe plan social, conflictul este un avatar al societății fracturate în care trăim, care generează valori și așteptări distorsionate din partea cetățenilor. Supralicitarea conflictelor este un *modus operandi* în jurnalismul autohton, în așa mare măsură încât, dacă ne-am limita la politica pe care o prezintă jurnalele de știri, am putea avea impresia că activitatea politică din țara noastră se reduce la un șir neîntrerupt de certuri și tensiuni. Mai trist este că s-ar putea să nu ne înșelăm prea tare... Omniprezența conflictelor în știri este problematică în primul rând pentru că știrile nu doar reflectă mediul în care trăim, ci contribuie la construirea și confirmarea unei viziuni asupra lumii, la consolidarea unor opțiuni politice, a unor preferințe față de partide, programe, persoane.

Dată fiind această prevalență a conflictului, o întrebare crucială ar fi: care este impactul conflictelor politice asupra privitorilor? Acest subiect nu a fost până acum tratat sistematic, iar un bun punct de pornire l-ar putea constitui înțelegerea

felului în care indivizii răspund la conflictele non-politice. O arie largă de analize din afara științelor comunicării indică faptul că indivizii răspund diferit la conflict (Gallego și Oberski, 2011). În plus, cercetări recente din zona psihologiei sau a științelor cunoașterii indică faptul că reacția la conflicte deschise (față-în-față) este condiționată de anumite trăsături biologice sau de personalitate. Pornind de aici, putem anticipa că și reacțiile la conflictele politice sunt diferite.

Studiile la care s-a făcut trimitere mai sus nu analizează însă reacția indivizilor la conflictele mediatiche, atunci când aceștia reprezintă un terț, neimplicat direct în conflict. Dincolo de reacții psihice, există și reacții concrete, traduse în atitudini sau comportamente politice, care se manifestă în urma expunerii la conflictele din media. Rezultatele cercetărilor sunt însă ambigue și, uneori, contradictorii. Prin urmare, surprinderea legăturii ambivalente dintre conflictele relatate în media și atitudinile și comportamentele politice reprezintă principala miză a acestei cercetări.

Așa cum au subliniat anumiți autori, supralicitarea conflictelor în știri subminează încrederea privitorilor că ei s-ar putea implica în procesul politic sau că ar putea schimba ceva (Norris, 2003). Accentuarea conflictelor existente pe scena politică este, de asemenea, responsabilă atât pentru erodarea încrederii în politicieni și în instituțiile publice (Hibbing și Theiss-Morse, 1995), cât și pentru creșterea cinismului și apatiei politice (Cappella și Jamieson, 1997). Există însă și voci care susțin că prezența conflictului în știri poate avea un impact pozitiv, dacă privitorii înțeleg mizele reale ale problemelor prezentate și simt că pot interveni, cu alte cuvinte dacă au încredere că pot schimba ceva prin participarea lor politică (Schuck *et al.*, 2011; Schuck, 2012).

Știrile nu se limitează niciodată la prezentarea faptelor, ci includ întodeauna cadrele – modalități de împachetare

jurnalistică – care sugerează cum trebuie interpretate informațiile prezentate (*cf.* Gamson și Modigliani, 1987; Gans, 1979). Atunci când relatează evenimentele politice, jurnaliștii pot alege fie un *cadraj factual*, fie un *cadraj conflictual* (Gross și Brewer, 2007: 122). Primul se axează pe consecințele faptelor prezentate – cât sunt de eficiente măsurile propuse, pe cine afectează, cui servesc etc. –, în timp ce al doilea tip de cadre accentuează disensiunile și strategiile folosite de diversele părți implicate, care au interese proprii în chestiunea prezentată. Cadrele conflictuale surprind, spre exemplu, diferite manevre parlamentare, neînțelegeri între partide sau certuri între politicieni.

Abia recent a început să se prefigureze în studiile de specialitate un interes pentru efectele pe care le-ar putea avea cadrele din media axate pe conflicte. Literatura de specialitate existentă se focalizează însă, aproape exclusiv, pe impactul conflictelor din știri asupra prezenței la vot (Brooks și Geer, 2007; Kahn și Kenny, 1998; Mutz, 2002; Min, 2004;) și, mai rar, de exemplu, pe impactul asupra încrederii în guvern (Hibbing și Theiss-Morse, 1995). Chiar dacă astfel de rezultate sunt foarte importante, nicio cercetare nu a reușit să demonstreze dacă există un efect diferit al tipurilor de conflicte din știri și dacă acestea sunt corelate cu cinismul, cu încrederea și/sau participarea politică.

Din moment ce o focalizare pe conflicte și neînțelegeri nu are cum să ofere imaginea unor instituții politice funcționale sau eficiente și nici a unor politicieni preocupați de binele public, putem extrapola și presupune că știrile politice axate pe conflicte au un efect negativ atât asupra încrederii în clasa politică, cât și asupra participării politice. Pe de altă parte, supralicitarea conflictului are probabil consecințe și asupra cinismului. Legătura dintre cinism și cadrele strategice din

Respectiv, știri, care accentuează tacticile și strategiile din spatele deciziilor politice, a fost deja stabilită (Cappella și Jamieson, 1997; de Vreese, 2005). Fără să minimizăm valoarea unor astfel de contribuții, considerăm că este totuși important să aprofundăm relația dintre diferitele tipuri de conflicte prezentate în știri și câteva variabile clasice din științele politice: încrederea în instituțiile și liderii politici, cinismul și implicarea politică.

Conflictele variază în funcție de subiect și de modalitatea în care sunt formulate, iar prezumția noastră este că membri audienței răspund diferit la astfel de variații. Există suficiente dovezi empirice care atestă faptul că indivizii fac o distincție între o informație negativă utilă, prezentată într-o manieră adecvată și un anumit tip de negativitate gratuită, care implică acuze nefondate și insulte (Kahn și Kenny, 1999). O diferențiere mai nuanțată a conflictelor este, prin urmare, necesară pentru a le surprinde impactul diferit asupra încrederii politice sau, la antipod, asupra cinismului față de politică.

Unul dintre principalele obiective ale cercetării de față este de a oferi o clarificare conceptuală a conflictelor din știri și de a propune un design experimental care să le poată surprinde efectele asupra încrederii și participării politice. În acest studiu vrem să delimităm astfel de efecte și pornim în demersul nostru de la premisa că modul în care este prezentat un conflict în știri nu are un efect uniform asupra audienței. Depinzând de modul în care sunt formulate și de tipul subiectului în jurul căruia se construiesc, conflictele din știri pot produce reacții diferite. Cu alte cuvinte, este posibil ca doar anumite tipuri de conflicte să crească cinismul și apatia politică, în timp ce altele s-ar putea să aibă efectul opus.

S-a demonstrat faptul că atacurile politice formulate într-o manieră civilizată au un efect diferit față de atacurile necivilizate. Studiile întreprinse de John Geer (2006), Kahn și

Kenny (1999) sau de Diana Mutz și Byron Reeves (2005) validează ipoteza conform căreia conflictele civilizate au efecte diferite față de conflictele necivilizate (care se referă, în principal, la insulte gratuite, irelevante în raport cu temele discutate) și se pare că acestea din urmă produc reacții mult mai puternice. Mai exact, atacurile formulate într-o manieră necivilizată declanșează anumite mecanisme psihice specifice, precum aversiunea față de conflict (engl. *conflict-aversion*) sau, la antipod, căutarea intenționată a situațiilor conflictuale.

Propunem așadar o delimitare mai clar punctată a conflictelor în funcție de **subiectul** lor (conflicte cu *subiect intruziv*, de care membri audienței sunt interesați direct, și conflicte cu *subiect neintruziv*, care nu îi preocupă în așa mare măsură pe cei care urmăresc știrile) și de **stilul** lor (*conflicte formulate civilizate* și *conflicte care includ schimburi de replici necivilizate*). O astfel de clasificare a conflictelor se poate dovedi utilă în încercarea de a delimita impactul tipurilor de conflicte prezente în știri asupra percepțiilor legate de sfera politică.

În altă ordine de idei, ne propunem să explorăm care sunt factorii care afectează direcția sau intensitatea efectelor cadrajelor conflictuale și propunem câteva caracteristici individuale despre care anticipăm că vor afecta (amplifica sau diminua) reacțiile audienței la conflictele prezentate. Studii recente dedicate cadrajelor media au identificat impactul diferit al cadrajelor media, atunci când este intermediat de emoțiile produse (Gross și Brewer, 2007). Emoțiile sunt importante, în primul rând, pentru că se traduc în comportamente. Legătura dintre afecte și schimbările comportamentale a fost deja validată empiric (Cappella și Jamieson, 1997; Valentino *et al.*, 2011). Prin urmare, vrem să testăm, și în cadrul cercetării de față, dacă anumite tipuri de emoții pot explica efectele pe care le produc cadrajele din știri axate pe conflicte.

Cercetarea de față are, prin urmare, trei mari axe. În primul rând, vrem să testăm dacă un *cadraj conflictual* are un efect diferit în raport cu un *cadraj neutru*, acesta din urmă accentuând pozițiile conflictuale a două sau mai multe tabere. Totodată, vrem să vedem dacă a) stilul conflictului (*conflicte formulate într-o manieră politicoasă, civilizată versus conflicte necivilizate*, care includ acuze nefondate și insulte) și b) subiectul conflictului (*subiecte intruzive*, care îi preocupă pe cei care urmăresc știrile, și *subiecte neintruzive*, care nu sunt percepute ca având un impact direct) au un efect diferențiat asupra: a) activismului; b) încrederii politice și c) cinismului.

Apoi, o a doua axă a cercetării constă în analiza factorilor care condiționează efectele cadrajelor axate pe conflict. Așa cum au demonstrat-o studiile de specialitate, există anumite caracteristici individuale și trăsături de personalitate care moderează (condiționează) magnitudinea cadrajelor media. Variabilele pe care le vom testa în cadrul acestei etape sunt: cunoștințele legate de sfera politică, eficacitatea politică (încrederea în capacitatea de a înțelege politica și în faptul că politicienilor le pasă de oamenii obișnuiți¹), dependența de media – toate trei variabile clasice în studiile de specialitate. De asemenea, vom avea în vedere două trăsături psihologice care încă nu au fost testate în studiile dedicate cadrajelor media. Este

¹ În studiile de specialitate, apare frecvent această variabilă numită „eficacitate politică” (engl. political efficacy). În cadrul acesteia au fost delimitate: 1) self efficacy (încrederea indivizilor că pot schimba ceva în politică prin forțe proprii, aceasta însemnând orice formă de implicare politică, nu doar mersul la vot) și 2) external efficacy (încrederea indivizilor că guvernanții / politicienii își fac bine treaba și le reprezintă interesele).

vorba despre aversiunea față de conflict² și caracterul introvert sau extrovert³ al unei persoane.

A treia axă de cercetare merge în direcția variabilelor care explică felul în care se produc efectele cadrajelor axate pe conflict. Rolul emoțiilor în politică a fost deja foarte bine documentat (Gross și Brewer, 2007; Marcus *et al.*, 2000; Valentino *et al.*, 2011). Pornind de la astfel de contribuții, ipoteza noastră este că magnitudinea efectelor cadrajelor orientate pe conflict se află în directă legătură cu sentimentele pe care le suscită în rândul privitorilor. Cele trei emoții negative pe care le considerăm inerente conflictului și pe care le vom analiza în cadrul cercetării de față sunt: furia, frustrarea și dezgustul.

Pe scurt, susținem că încrederea în clasa politică sau în capacitatea acesteia de a reprezenta interesele cetățenilor, precum și disponibilitatea unei implicări politice s-ar putea să scadă ca urmare a expunerii la cadrele din știri care accentuează conflictul. Ne așteptăm ca impactul să fie cu atât mai negativ cu cât conflictele sunt legate de subiecte considerate importante (intruzive) și se poartă într-o manieră necivilizată. O a doua predicție a cercetării este că supralicitarea conflictului va avea un impact negativ asupra încrederii și activismului politic, mai ales în cazul persoanelor care au puține cunoștințe politice, nu au încredere că se pot implica în politică, sunt introverte și

² În studiile de psihologie se vorbește despre conflict avoidance ca fiind un predictor pentru anumite comportamente. Rezultatele cercetărilor indică aversiunea față de conflict ca fiind un inhibitor al acțiunii în situații tensionate.

³ Studii recente din psihologie corelează această trăsătură de personalitate cu implicarea politică (Gallego și Oberski, 2011); acesta este motivul pentru care am vrut să testăm dacă extroversia condiționează și reacțiile la cadrele axate pe conflict.

Respectiv preferă să evite conflictele în situațiile cotidiene. Un al treilea rezultat pe care îl anticipăm este acela că știrile conflictuale vor da naștere unor reacții emoționale negative, precum furia, frustrarea sau dezgustul, care vor amplifica intensitatea cadrajelor axate pe conflict.

Pentru a testa ipotezele avansate, am realizat o cercetare bazată pe un *design* experimental, singurul capabil să stabilească legături de cauzalitate între conținutul și efectele media. Avantajul unui astfel de design este, așadar, faptul că permite identificarea unor inferențe valide în legătură cu efectele cadrajelor media (cf. Druckman și McDermott, 2008; Gross și Brewer, 2007; Iyengar, 1991; Valentino *et al.*, 2011).

În cadrul experimentului realizat, au participat 617 studenți din ciclul universitar, din cadrul Facultății de Comunicare și Relații Publice și din cadrul Facultății de Limbi și Literaturi Străine (Universitatea din București)⁴. Aceștia au fost împărțiți în șapte grupuri experimentale, dintre care șase grupuri⁵ au fost expuse unui stimul, reprezentat de un articol redactat în scopul acestui experiment, și un al șaptelea grup – reprezentând grupul de control –, care nu a fost expus unui

⁴ Datele nu au indicat diferențe semnificative între cele două categorii de studenți; ceea ce indică o relativă omogenitate în termeni de a cunoștințe, opinii și atitudini politice.

⁵ În grupul fără tratament experimental au participat 90 de subiecți, iar în celelalte șase a participat un număr relativ egal de subiecți: 87 (pentru tratamentul „conflict intruziv civilizat”); 87 (pentru tratamentul „neutru, subiect intruziv”); 87 (pentru tratamentul „conflict intruziv necivilizat”); 89 (pentru tratamentul „conflict neintruziv civilizat”); 89 (pentru tratamentul „conflict neintruziv necivilizat”), respectiv 88 (pentru tratamentul „neutru, subiect neintruziv”).

tratament experimental⁶. Mai exact, toți subiecții participanți au completat un chestionar. În cazul primelor șase grupuri acesta includea și un articol legat de un conflict politic, în timp ce grupului de control i s-au administrat chestionare care nu a avut inserate articole. Știrile care au constituit stimulii experimentali au fost legate de două subiecte: unul considerat intruziv pentru populația investigată, legat de creșterea taxelor universitare cu peste 50%, și un al doilea considerat relativ neintruziv pentru participanții la experiment: subvențiile pentru agricultură.

Rezultatele obținute vor fi discutate prin prisma dezvoltărilor recente din teoria numită *media malaise*⁷, ținând cont și de caracteristicile populației investigate. Lipsa de interes și de participare politică a tinerilor a fost un subiect predilect de cercetare în științele comunicării în decursul ultimului deceniu. Deși, încă de pe vremea lui Aristotel, fiecare generație se îndoiește, probabil, de calificarea și capacitatea de implicare politică a următoarei generații, situația din prezent este considerată mult mai problematică de către numeroși autori (Putnam, 2000; Delli Carpini, 2000). Comparativ cu alte segmente ale populației, tinerii sunt mult mai puțin dispuși să aibă inițiative politice (Norris, 2003), fiind, în general, neinteresați de informațiile legate de politică (Mindich, 2005; Patterson, 2007), chiar și atunci când acestea sunt prezentate prin intermediul noilor mijloace / canale media (Subrahmanyam *et al.*, 2001).

Deși majoritatea dovezilor empirice vin din Statele Unite ale Americii, studii europene recente (Boomgaarden *et al.*, 2011) indică faptul că acest fenomen se aplică și țărilor

⁶ Articolele folosite ca stimuli experimentali se găsesc în Anexa 5.

⁷ Care se referă la o formă de maladie publică, generată și susținută de media, care se traduce în cinism și apatie politică.

europene. Având ca punct de plecare astfel de contribuții, cercetarea de față își propune să demonstreze faptul că încadrarea negativă a politicii în discursul mediatic și valorizarea conflictelor dintre actorii politici îi țin departe pe tinerii de politică, scăzându-le încrederea în clasa politică și amplificându-le cinismul. Astfel de date considerăm că ar putea fi extrapolate la nivelul întregii audiențe media din România.

2. O nouă direcție de cercetare în studiul efectelor media: *media malaise*

Numeroși autori s-au întrebat dacă media contribuie la creșterea cinismului și a apatiei politice. Astfel de reflecții merg, inevitabil, în direcția dezbaterii legate de așa-numita *media malaise*¹; dezbateri care i-a preocupat constant pe cercetătorii din domeniul comunicării în ultimii douăzeci de ani. Printre aceștia, s-au aflat autori care au plasat media și, în special, televiziunea în centrul dezbaterii legate de apatia politică din America; apatie ce transpare, mai ales, din scăderea nivelului de capital social și din slaba prezență la vot (Putnam, 2000; Postman, 1985). O astfel de poziție a fost criticată de către Pippa Norris (2000) și alți autori europeni (Holtz-Bacha, 1990), care au argumentat că acest fenomen are cauze multiple și că media nu este principalul vinovat.

Îngrijorările legate de efectele nocive ale știrilor politice au fost suscitade, în primul rând, de modul conflictual în care media încadrează politica, accentuând de fiecare dată aspectele polemice și scandalurile prezente pe scena politică. Astfel de reflecții ale politicii intră într-o logică a conflictului, în care politicienii apar ca niște actori machiavelici, ale căror acțiuni sunt ghidate de interese personale și nicidecum de dorința onestă de a rezolva problemele cetățenilor. Un astfel de cadraj al politicii este la antipod în raport cu un cadraj obiectiv,

¹ Maladie cauzată de mass-media.